

Mieli Vilniaus universiteto Teisės Fakulteto 2023-ųjų metų laidos absolventai,

Matau Jūsų besišypsančius veidus ir džiaugiuosi šiuo nebeįotinau jums istoriniu įvykiu. O kartais juk susidaro įspūdis, kad istorija yra negailestingas mechanizmas, nepaisantis nei gėrio, nei grožio, nei teisingumo. Tačiau ilgai nelaukus atsimenu, kad egzistuoja prasmingi dalykai, kurie pasikartoja. Dalykai, kurie suteikia gyvenimui pamatą, užtikrintumą, viltį. Tas užtikrintumas – tai Jūs.

Po kelerių metų praleistų prie mokslinio darbo, teisinio pažinimo, intelektualinių nuotykių, sėkmingai užbaigiate šį savo gyvenimo periodą. Žinau, kad jis nebuvo lengvas. Bet taipogi žinau, kad jis buvo kupinas laimėjimų, augimo, prasmingų pažinčių ir asmenybės formavimosi. Jūs nesate pirmieji praėję šį etapą – Vilniaus universitetas per savo galingą ir ilgą egzistavimo laikotarpį yra tapusi iniciacijos ir platesnę bendruomenę vieta, tūkstančiams žmonių. Šis ritualas, šis laikotarpis, yra asmeninė jūsų sėkmės istorija. Ir ši šventė, savo buvimu patvirtina paprastą, bet fundamentalų žmogaus prigimties faktą – jaunų žmonių norą tapti pilnaverčiais bendruomenės nariais ir kartu kurti jos gerbūvį. Tai yra dalis istorijos struktūros, kurios dėka egzistuoja taika, rūpestis, pagarba kitam, žmogiškasis orumas.

Yra ir kita dalis istorijos, kuri bijo judėjimo ir priekį ir vengia atsimerkti ateities horizontui. Ji tūno įvairiausiuose pavidaluose. Bet dažniausias pavidalas, kuri tikrai sutiksite, o gal jau ir esate sutikę, prisistato save banalia fraze – *studijos tai geriausias metas gyvenime*. Ši keista, baili būtybė, pasirodanti netikėtomis progomis, pažįstama mums nostalgijos vardu.

Bičiuliai – venkite šios būtybės. Nesileiskite užliuluojami svajonėmis apie vaikystę, pokalbiais apie tai kaip anksčiau būta gerai, trūkinėjančiu žvilgčiojimu per petį. Nes šios kalbos galiausiai veda prie vieno – vilties praradimo. Tai vienas iš pagrindinių visų totalitarinių režimų bruožų – nužudyti viltį. Neva istorijos prigimtis ar gamtos procesai yra neišvengiami, nepakeičiami, ir vienintelis žmogui likęs racionalus veiksmas – susitaikymas. Ši, manau visiems Jums pažįstama kalba, turi įvairias formas. Bet esmė jos viena – melas. Egzistuoja nemažai įvairiausių individų, pilnai paveiktų šių nostalginių dainų. Šie individai aptinkami ir mūsų kraštuose. Jų skiriamieji bruožai – ateities baimė, ėjimas į priekį atbulomis ir iki kaulų smegenų įsiveisęs cinizmas.

Mieli teisės fakulteto absolventai. Mieli būsimi teisės fakulteto alumnai. Mieli kolegos. Linkiu Jums netapti susitaikėliais. Eikite į priekį atviromis akimis. Nežinomybę pasitikite kaip iššūkį ir nuotyki. Nostalgija kvėpia saugumu. O pilnavertei žmogaus egzistencijai, svarbiau negu saugumas, yra laisvė.

Mieli absolventai. Švęskite, juokitės ir džiaukitės. Šiandiena yra Jūsų diena. Tačiau yra dar kažkas, kas priklauso Jums. Tai – rytojus.

Vilniaus Universiteto Teisės fakulteto Alumni draugijos pirmininkas, advokatas Gintautas Bartkus